LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b) — Iznāk divi reizes nedēlā — Published twice a week.

Nr. 15 (17) — **Authorized by Military Government and UNRRA** — **Dillingenā, sestdien, 1946. g. 23. februārī**

Latviešu seja

„Latviešu Ziņas" Eslingenā 16. febr. ievadrakstā „Latviešu seja" runā par pareizas izpratnes trūkumu, kas bieži vien rada strīdus un domstarpības. Mūsu lasītāju informēšanai sniedzam šī ievadraksta zīmīgākos posmus.

Baigā gadā un vācu okupācijas laikā Latvijā daudzi bija spiesti strādāt dažādos amatos, dažādos trestos un pāvaldēs, — katrs savā darbā. Vai par to kādu var nosodīt? Taisni otrādi, — daudzi latvieši, atrazdamies darbā, glāba savas un citu dzīvības un mantu. Par to viņi nav nosodāmi.

Bet ir cilvēki, kas apzinīgi vai neapzinīgi visos laikos pratuši ātri un veikli pārorientēties, līduši uz vēdera un nodevuši savas tautas lietu. Kā jums patīk, ja pazīstamas latviešu personas, kas vācu laikā presē slavināja nacionālsociālismu kā visdejiskāko politisko pasaules uzskatu un tanī pašā laikā lamāja Sabiedrotos, tagad saka, ka viņi tikai iepazīstināja lasītājus ar nacionālsociālismu! Vai tas nav vislielākais jezuītisms? Dažs, bijis lielos draugos ar vāciešiem, tagad tos visādi lamā. Kādēļ?

Visas latviešu kopības interesēm kaitētu, ja latviešu tautu sāktu uzskatīt par pretdemokratisku un eventuāli pat atrastu tās vidū personas, kuŗām var pārmest kā vainu sadarbību ar nacionālsociālistiem. Tādas personas ir tās, kas strādājušas nacionālsociālistu uzdevumā un bijušas nacionālsociālistu okupācijas varas pilnvarotas vai ieceltas visaugstākos vietējās pašpārvaldes amatos Latvijā. Varbūt šī sadarbība ir bijusi tikai šķietama, to izšķirt nav mūsu uzdevums. Bet kaut arī būtu pastāvējusi labākā gadījumā tikai tīri formāla saite ar nacionālsociālistiem, šis apstāklis vien apliecina, ka zināma nacionālsociālistu uzticība šādām personām ir dāvāta.

Ir neizbēgami, ka Sabiedroto acīs ieskatu, ka visi latvieši emigrācijā ir nacionālsociālisti, stiprinātu un pierādītu apstāklis, ja šādas personas visi latvieši vai viņu pārstāvji mēģinātu segt, aizstāvēt vai arī lautu tām arī emigrācijā ieņemt redzamas vietas latviešu vadībā un sabiedriskā dzīvē. Tad visa latviešu tautas kopība klūtu līdzvainīga nacionālsociālistu līdzgaitnieku atbalstīšanā, un pēdējais raksturotu visas tautas nostāju Sabiedroto acīs.

No Sabiedroto viedokļa viss nacionālsociālistiskais no dzīves radikāli izravējams. No viņu viedokļa visi nacionālsociālistu līdzvainīgie, neatkarīgi no viņu pavalstniecības, sodāmi kā kaŗa noziedznieki. Un tādi skaitās visi tie, kas ieņēmuši kādā Vācijas pusē kaŗojošā zemē kādu izcilu politisku vai valsts amatu vai vadošu lomu kādā nozarē.

Minēto apsvērumu dēļ latviešu tautas politiskā stāja ir nepārprotami jāpierāda, jo to prasa tās dzīvības intereses. No tās atkarāsies arī mūsu tiesiskais stāvoklis un tautas nākotnes izredzes. Šī stāja iespējama tikai tad, ja par latviešu pārstāvjiem un atklātībā darbosies personas, kuŗām nepārmet un arī nākotnē nevarētu pārmest pretdemokratisku nostāju vai sadarbību ar nacionālsociālistiem (kollaborāciju).

Te nelīdz demokratiskums vārdos tagad, kur visi grib būt demokrati; katras personas darbi un līdzšinējā dzīve izšķiŗ visu. Lieki būtu nacionālsociālistu līdzgaitniekiem deklarēt, ka viņi tādi nekad nav bijuši, un izlikties par demokratiem. Tikai personas ar neapšaubāmi tīru politisko pagātni un pazīstamu demokratisku nostāju var būt mūsu pārstāvji un sabiedriskās dzīves vadītāji un darbinieki.

Mēs nevienu nepazudinām. Mēs nevienu nenosodām un negribam būt tiesneši. Tas nav mūsu uzdevums. Tam pastāv speciālas iestādes. Bet tām personām, kuŗas no Sabiedroto viedokļa uzskatāmas vai kuŗas varētu uzskatīt par nacionālsociālistu līdzgaitniekiem, jānoiet sānis klusā un mierīgā eksistencē, nebojājot latviešu emigrantu labo slavu un nākotnes izredzes.

Protams, šādi nacionālsociālistu līdzgaitnieki, „Gestapo" vai „SD" vīri, atradīsies mūsu vidū varbūt tikai retos izņēmuma gadījumos. Bet mums jārūpējas pašiem, lai viņi nesagandē mūsu latviešu kopību svešumā un nejauc gaisu.

Mums visiem jāsaprotas un jābūt vienotiem un jau tagad jādeklarē noteiktais sauklis, kas mūs visus bez izšķirības apvieno: mēs stāvam par neatkarīgu, demokratisku Latvijas Republiku uz 1922. g. Latvijas konstitūcijas pamata.

Tervitame homme, 24. veebruaril 1946. a., eestlasi, oma naabreid ja saatuskaaslasi Eesti Vabariigi 28. aastapäeva puhul.

Elagu Eesti!

Ar rītdienas — 1946. g. 24. februāŗa Igaunijas republikas dibināšanas 28. gadadienu, apsveicam mūsu kaimiņus un likteņa biedrus — igauņus.

Lai dzīvo Igaunija!

Latviešu DP „jānometina" Vācijā vai citās zemēs pēc viņu pašu izvēles

Amerikāņu okupācijas joslā atlikuši tikai 406.027 DP

Amerikāņu bruņoto spēku Eiropas virspavēlniecības Militārās valdības DP dalas oficiāli pārstāvji 14. febr. Frankfurtā pie Mainas paziņoja, ka visā amerikāņu joslā Vācijā nometnēs palikušas vairs tikai 406.027 pārvietotās personas, bet 2.739.619 jau ir repatriētas. No vēl repatriējamo kopējā skaita 84.239 ir bijušo ienaidnieku valstu pavalstnieki — bulgāri, ungāri, itali un rumāņi.

No Vienoto Nāciju DP kopējā skaita — 321.788, kas vēl atrodas nometnēs, ap 198.000 tagad uzskatāmi par „nerepatriējamiem" vai par personām, kas nevar vai nevēlās doties atpakaļ uz savu dzimto zemi.

Viņi var izvēlēties jebkuŗu zemi

Šos poļus, latviešus, lietuviešus, igauņus, slavus un nelielā skaitā arī bezpavalstniecības personas „jānometina" uz jaunu dzīvi Vācijā vai citās zemēs pēc viņu pašu izvēles, — norādīja oficiālie pārstāvji.

No kopējā padomju pilsoņu skaita — 1.047.545, kas bija amerikāņu joslā kaŗam beidzoties, repatriēti jau 99,5 proc.

Beļģi, luksemburgieši, holandieši un Italijas pilsoņi, kā tas redzams no Militārās valdības DP dalas ziņojuma, repatriēti jau par 99,9 proc., kamēr čechoslovaki atgriezušies savā dzimtenē par 95,8 proc.

Poļu grupa ir vislielākā

Vislielākā no vēl repatriējamām grupām ir poļu, no kuŗas nometnēs vēl atrodas 163,378 cilvēki. Militārās valdības oficiālie pārstāvji aprēkinājuši, ka 65.000 poļu pašreiz nav vēlējušies atgriezties Polijā. Sagaidāms, ka poļu DP masu repatriācija sāksies no jauna nākamos divi mēnešos.

Pēc UNRRA's ziņojuma, kas aptver laiku līdz 25. janv., ārpus organizētām nometnēm atrodas 198.876 DP, pie kam arī to vidū poļu ir visvairāk — 45.865, kam seko 41.349 ungāri.

Minētos skaitļos nav ieskaitīti ne tie DP, kas atrodas citās okupācijas joslās, nedz arī tādi, kas tikai devušies cauri amerikāņu joslai.

The Stars and Stripes, Vol. 2, Number 45, Friday, February 15, 1946.

Latvijas gaismas lāpa vācu okupācijas laika tumsā

Arī Daugavpils jaunatne pagrīdē cīnījās pret okupantu varu

„Latviešil Mēs gribam būt kungi mūsu dzimtajā zemē, Mēs gribam paši sev likumus lemt!" — Tādiem vārdiem sākās proklamācijas lapiņas, kas 1942./43. gadu mijā parādījās uz Daugavpils namu sienām vai nokluva apatisko un vācu okupācijas varas notrulināto daugavpiliešu dzīvokļos. Pulciņš Daugavpils latviešu ģimnazistu, kas bija radījuši vāciem naidīgu Latviešu nacionālo organizāciju, tumšā garāžā neatlaidīgi un pašaizliedzīgi lika pamatakmeni latviešu kopībai un vienotībai, kas ar laiku izauga arī par nelielu bruņotu spēku — par Klauces latviešu partizānu nodaļu. Šī mazā pagrīdes organizācija izdeva pat savu mēnešrakstu „Latviešu Balss."

Par DLNO slepenās darbības pirmsākumiem žēlsirdīgā māsa Anita Liepa savu atmiņu fragmentā stāsta:

„Ja ne vairāk, tad cerību tautiešu krūtīs mēs gribējām viest, cerību un ticību, ka ir latvieši, kas tomēr stāv nomodā par savu tautu, kā sīksti un neatlaidīgi, kaut arī mazi ķirmji graužas apspiedējas — vācu varas mechanismā. Daugavpils Latviešu nacionālās organizācijas darbība īstenībā sākās 1942. g. beigās. Vecā gada vakars pienāca tumšs un salts. Nogaidījusi līdz tumsa sabiezēja pavisam melna, es paņēmu portfeli, kuŗā atradās proklamāciju vīstoklītis un kārba ar paštaisītu līmi, un — gāju. Baznīcu zvani aicināja ļaudis. Cilvēku straumes plūda gaŗām kapukalnam uz centra pusi. Gāju un domāju. Šovakar „darbā" jāiziet proklamāciju līmētāju divi grupām. Divi technikuma audzēkņi seržanta Z. vadībā apstaigās Jaunbūves rajonu, mēs rīkosimies tepat, Daugavpils centrā. Invalide L. V. ar vienu roku maz varēja mums palīdzēt, bet arī viņa noteikti gribēja nākt; viņas jaunā karstā sirds alka pēc aktīvitātes. Un viņa tiešām bija droša, — šī mana „labā roka" ilgam laikam. Mūsu grupas sapulcējās I. Š. dzīvoklī. Ceļā uz turieni izmēģināju roku, izlīmējot dažas lapiņas. Kādos vārtos iestājusies, uztriepu lapiņai līmes kārtu, bet jau nakošajā acumirklī līme bija sasalusi. Rīkojos ātrāk. Kāds nāca. Uzspiedusi lapiņu sētas dēlim, sāku skriet. Likās, ka līmes trauks apgāžas.

Atkal iegriezos kādos vārtos, lai lapiņai uztrieptu balto putru. Tiešām, viss portfelis pielijis ar līmi. Glābu no izmirkšanas dārgās proklamācijas, kuŗu sagatavošana prasīja daudzas nomoda naktis un skolai atrautas stundas. Mani biedri sagaidīja mani jau iešanas gatavībā. „Cilvēk, kā tu izskaties!" atskanēja skali smiekli, tiklīdz es pārkāpu Št. dzīvokļa slieksni. Mans mētelis, cimdi, botes, jā, pat cepure un seja bija pārklāti lieliem baltiem plankumiem. Par laimi arī V. L. bija līme līdz.

Tā mēs aizgājām pirmajā darba naktī. Līdz tam daudz bija spriests un pārlikts. Sarakstīšanās, sanāksmes, vēlamu personu uzmanības pievēršana mūsu lietai un mēģinājumi uzņemt sakarus ar citu pilsētu latviešu pagrīdes nacionālistu štābiem, — tās bija mūsu nelielā latviešu pulciņa pūles un darbs kopš DLNO dibināšanas 1942. gada 4. decembrī. Mūsu proklamācijas bija uz rūtiņu papīra, ar roku spiestas. Visglītākās bija J. R. pagatavotās. Šis jaunais zēns cieti ticēja mūsu lietai, un šo ticību neizdzēšami apliecināja vācu lode, kas izbeidza viņa cīņu par brīvību 1944. gada vasarā, Daugavpils cietumā.

Ļaužu drūzma stipri apgrūtināja mūsu darbu. Cilvēki gāja uz dievnamiem, pilni ārpus laika un varu miera un svētku jausmas. Mēs, salīkuši un steidzīgi, locījāmies gar namu sienām. Rīt, jauna gada rītā viņi tās redzēs! Daudz mēs nevarējām. Savā rajonā šajā 31. decembrī izlīmējām 48 proklamācijas un iesviedām pastkastītēs 10. Pēc tam daudz proklamāciju esmu kaisījusi, bet tā pirmā reize visspilgtāk palikusi atmiņā. Vēl arvien manī un katra latvieša sirdī deg vārdi: „Mēs gribam paši sev likteņus lemt!" Ar tiem mēs sākām darbu vācu okupācijas laika tumsā un ar tiem ceram augstu celt Latvijas gaismas lāpu arī nākamībā, par spīti tumšai naktij un trimdas drūmumam."

Uzslava?

Amerikāņu armija uzslavē latviešu DP nometni par darbīgumu

Stingri ievērotais likums — „ikvienam jāstrādā" pārvērtis latviešu pārvietoto personu nometni Rotenburgas tuvumā, amerikāņu okupācijas joslā, par tik lietpratīgi noorganizētu pasākumu, ka inspicējošiem amerikāņu armijas virsniekiem un UNRRA's pārstāvjiem jāsaka vienādi atzinīga uzslava nometnes komandantam — UNRRA's nodarbinātam poļu armijas atvalinājumā esošam jaunākam leitnantam Miečeslavam Glāzeram. Glāzera sekmes pirmais atklājis 15. artilerijas korpusa administrātīvais virsnieks plkv. Džons Hamiltons, kas biežajos DP nometņu inspekcijas braucienos sevišķi atzīmējis Glāzera metodes gādībā par nometnes 86 bērniem un to apmācībā.

Pag. gada oktobrī Glāzers pārņēma dažas pussagruvušas ēkas, kuŗas vācieši izlietoja ārzemju strādnieku novietošanai, bet amerikāņi par kaŗagūstekņu mītni. Mājām steidzami bija vajadzīgs remonts un apgaismošanas, ūdensvada un sildīšanas ierīces. Glāzers lika pie darba visus nometnes iemītniekus, uzdodot ikvienam zināmu darbu un sekojot tā reālizē-

(Beigas 3. lappusē)

Nacistu laikā cietušie apvienojas

Janvāŗa beigās Lībekā pulcējās nacistu laikā par politisku darbību vai pretdarbību vāciešiem koncentrācijas nometnēs ieslodzītie latvieši. Amerikāņu okupācijas joslā jau nodibinājusies internacionāla koncentrācijas nometnēs ieslodzīto apvienība, kuŗā bez latviešiem ietilpst vēl 11 citu nāciju pārstāvji. Angļu joslā saņemti šīs organizācijas statūti, kas nosaka no organizācijas izstumt visus kriminālos elementus un apvienot tikai tos, kas cietuši par skaidri izteiktu politiska rakstura pretdarbību hitleriešiem. Organizācija iespējami palīdzēs un atbalstīs savus biedrus, vāks materiālus par vācu nacistu un okupācijas varas noziegumiem. Pēc nepilnīgiem aprēkiniem, vācu cietumos un koncentrācijas nometnēs nonāvēti ap 8000 latviešu.

Lībekā sanākušos koncentrācijas nometņu bij. iemītniekus — latviešus uzrunāja Latvijas bij. ministrs Alfreds Bērziņš, kas vācu koncentrācijas nometnēs pavadījis 32 mēnešus. Latviešu cietušo — nacistu koncentrācijas nometnēs bijušo politisko ieslodzīto apvienības prezidijā par priekšsēdi ievēlēja A. Bērziņu, par priekšsēža biedru inž. Kaurātu un par sekretāru red. A. Sparinski. Februāŗa beigās sanāks koncentrācijas nometnēs bijušie latvieši no visas angļu joslas.

A. Sp.

UNO pilnsapulce pārtraukusi darbu

Vienoto Nāciju organizācijas — UNO pilnsapulce Londonā 15. febr. pēc 5 nedēļu spriešanas pārtraukusi savu darbu līdz septembrim, kad tā sanāks no jauna Ņujorkā, bet Drošības padome un 18 locekļu Ekonomiskā un Sociālā padome vēl aizvien turpina darboties. Viens no pēdējiem pilnsapulces soļiem bija vienprātīgs akceptējums īpašas komitejas atzinumam par to, ka Vestčesteras — Fērfildas apgabals Ņujorkas un Konnektikutas štātā AS Valstīs izraugāms par jauno pasaules galvaspilsētu, kamēr Ņujokas pilsēta klūst par UNO pagaidu mītni. Gandrīz nepārtrauktās sēdēs pilnsapulce paguva izlemt visus tās dienas kārtības jautājumus. Piecās nedēlās pilnsapulces 51 locekļis guvis pārliecību, ka „slepenās diplomātijas laikmetam" sarīkotas pienācīgas bēres un jaunajā starptautiskās diplomātijas ērā likti pamati globālam paliekošam mieram. Sesijas izbeigšanas formālitātes iezīmēja Lielbritānijas ministru prezidenta Klementa Etlija un pilnsapulces prezidenta Pola Spāka runas, atbildot ģenerālsekretāram Trigvem Lijam. Šī pieklājība sekoja tikai priekš dažām minūtēm pabeigtai pilnsapulces gaŗākai cīņai, kuŗā ar 32 balsīm pret 6, Padomju blokam balsojot pret, bija pieņemts amerikāņu senātora Toma Konnelija priekšlikums noraidīt Padomju Savienības prasību pēc īpašām privilēģijām UNO ietvaros Arodsavienību pasaules federācijai. Šis lēmums uzskatāms par jaunu Krievijas zaudējumu tās zaudējumu serijā UNO pilnsapulces darbības laikā.

UNO Drošības padomē Lielbritānija 14. febr. guva trīskāršu uzvaru pār Krieviju, pēc tam, kad padome attaisnoja Uaithollu tās rīcībā Indonēzijā. Anglija uzvarēja nevien ar Padomju Ukrainas prasības noraidīšanu pēc UNO pārbaudes par angļu kaŗaspēka lomu Jāvā (par to balsoja tikai Polija un PSRS), bet arī ar Ēģiptes iesnieguma noraidīšanu pēc angļu kaŗaspēka ierobežošanas Indonēzijā un ar noraidītu krievu mēģinājumu panākt nekavējošu Albānijas uzņemšanu par UNO locekli. Višinskis bija uzsācis vārdu pārmaiņu arī ar Francijas ārlietu ministru Bido. Atsaukdamies uz grieķu pārmetumiem, ka Albānija kaŗā piedalījusies Sabiedrotiem naidīgā pusē, Višinskis sacīja, ka arī citas zemes hitlerisma jūgā darījušas to pašu, īpaši norādīdams uz Višijas Franciju.

The Stars an Stripes

Chronika

Franču joslā pēc **janvāra** datiem **ir 2.228** latvieši. Pāri **par** 100 latviešu **dzīvo Freiburgā, Fronhofenā, Ravensburgā (lielākā kolonija un apgabala** komitejas atrašanās vieta), Rotveilā, Zaulgavā, Tutlingenā, Reilingenā un Vurcachā. — Prof. Dr. R. Markuss „Kaseles Nometnes Vēstnesī" izsaka bažas, kur gala rezultātā varētu novest tā pārmērīgā reibinošo un indējošo **dzērienu brūvēšana**, kas **nometnēs pieņēmusi gandrīz sacensības raksturu. Aicinādams tautiešus** loģiski padomāt par šādas parādības sekām, autors, starp citu, norāda: Mēs **dzīvojam Vācijā un no vācu likumu** viedokļa neatļauta alkohola ražošana, **sevišķi no pirmās nepieciešamības** pārtikas līdzekļiem, ir smags noziegums. Ja arī mums šķiet, ka nometnēm ir kaut kādas eksterritoriālas tiesības, nav teikts, ka tas ilgi tā paliks. Vācu tiesības aug, un pēc vēlēšanām, kas pašreiz notiek, tās vēl **vairosies**. Naivi neiedomāsimies, ka vācieši nezina, kas notiek mūsu nometnēs. Kādā dienā varam sagaidīt pēkšņi ierodamies vācu policiju amerikāņu policijas pavadībā, lai izrīkotos mūsu nometnē ar visu likuma bardzību. Noziedzīgā un kaitīgā rīcība, kuŗu piekopj daži mūsu tautieši, ja tā nonāktu līdz tiesai, nestu mūsu nometnei un arī mūsu tautai emigrācijā lielāko negodu un pazemojumu, nemaz nerunājot par neizbēgamām restrikcijām mūsu dzīves regulēšanā. Tāpēc apzināsimies mūsu rīcības sekas un mūsu pienākumu pret tautas godu („LCK IB" Detmoldā). — Reitera koŗa agrākie dziedātāji, kas tagad atrodas trimdā Vācijā, nodomājuši organizēties un atjaunot pašu Teodoru Reiteru no Zviedrijas ar viņa turienes dziedātājiem pārcelties, ja vien tas būtu iespējams, uz angļu okupācijas joslu Vācijā. Tad varētu nodibināt īstu koŗi, atjaunot kopā arī visus Vācijā esošos Reitera dziedātājus. Nodomu atbalsta dzied. Em. Mauriņš, apsolīdams savu palīdzību šīs lietas izkārtošanā (**T. Bērziņš**). — Vācu „Amtsblatt" **Veldenā**, Augšpfalcā, publicē militārtiesas sodīto **sarakstu**, kuŗā 6 latvieši par nakts aizlieguma laika neievērošanu un piedzeršanos sodīti katrs **ar 300 markām**. Kādam no viņiem **uzlikti arī lielāki naudas** sodi par **citiem pārkāpumiem**. Šo personu rīcība **nedara godu visiem mūsu tautiešiem (B.)**. — **Austrijā dzīvojošo latviešu garīgai aprūpei un apkalpošanai ar informāciju Glāzenbachas** latviešu nometnē pie **Zalcburgas reizi** nedēļā iznāk laikraksts „Latviešu Balss Austrijā," kā galvenais redaktors ir Evalds Freivalds. Redakcijas kolēģijā darbojas E. Jākobsons, R. Reinfelds un R. Kalniņš (F.). — Pēc novērojumiem pērn sastādiju Latvijas ciemiņu — gājputnu mazu kalendāru svešumā, proti, Švābijā. Pirmie strazdi koku galotnēs te apmetas un sāk svilpot jau 17. februārī, bet nedēļu vēlāk **parādās arī cīruļi, kas** mūsu zemē gan bija paši pirmie ciemiņi. 4. martā **Švābijā redzamas** pirmās cielaviņas, **bet 22. martā skandina** jau čunčiņš. Maija sākums te jau atnes vasaras laiku, **kāpēc ierodas** svīras un dzeguzes, 9. **maijā** lapu dziedātāji, 10—tā manāms pelēkais mušu ķērājs, bet 29—tā tālās ceļinieces — paipalas. Dienvidos no Donavas, Švābijā putnu valsts sugu ziņā daudz nabagāka kā pie mums. Pa dalai tas izskaidrojams ar purvainu vietu trūkumu, kādas citās zemēs dažkārt ir īstas „putnu paradīzes." Par vārnām saka, ka tās ziemā ierodas Viduseiropā no ziemeļiem, tātad arī no Latvijas. Mums trimdiniekiem īsts dzimtenes vēstnesis ir enerģiskā žubīte. Pirms un pēc Ziemsvētkiem to redzēja kā uz ceļiem, tā arī švābu sētās. Latvijā žubītes mums bija pavasara vēstneses (J. M.). — Latviešu teātŗa publikas iecienītais aktieris Augusts Mitrevics, pārvarot daudz grūtības, Augsburgas Haunštetenas nometnē noorganizējis latviešu teātri. Tanī saistīti mazāk pazīstami mākslinieki, kas visi jau viesojušies vairākās latviešu nometnēs Bavārijā. Repertuārā R. Blaumaņa „Zagļi," R. Birkmaņa „Konjunktūra" un A. Mitrevica pārstrādātā K. Miķelsones luga „Dzīves šūpoles." 16. un 17. febr. teātris viesojās Lauingenas latviešu nometnē pie Donavas (8.). — Kaizerslauternas JSK pārstāvniecība, lai sagādātu līdzekļus aprūpes darbam mūsu internēto kafavīru vidū Francijā, izdevusi 2 bēgļu laika piemiņas pastkartes. Zīmējumus „Bēgļu gaitās" un „Mājās" tām darinājis māksl. O. Lapa. Bijis paredzēts izdot 6 pastkaršu seriju, kas rādītu dzimtenes atstāšanu un trimdu kaŗa un pēckaŗa laikā, bet tehnisku grūtību dēļ tas pilnībā nav reālizēts. Pastkartes iespiestas 18.000 eksemplāros. Vairumā tās pieprasāmas LSK vadībai amerikāņu okupācijas joslā: Latvian Red Cross, Uhlandstrasse 7, Esslingen-Neckar, Württemberg (O. L.). — Beverīnas latviešu nometnē Blombergā nodibināts angļu-latviešu klubs. Tautieši, kas runā angliski, te sastopas ar britu kaŗavīriem, papildina savas valodas zināšanas un iepazīstina angļus tuvāk ar Latviju un latviešu tautas centieniem un dzīvi. Kluba goda priekšsēdis ir vietējais angļu komandants, bet vadītājs inž. A. Jagars. (Vgs)

Kad DP maize beigsies . . .

Trimdinieku stāvoklis **darba iespēju** ziņā **nekad nav bijis** sevišķi apskaužams. Arī mūs, līdz ko mēs atstāsim DP nometnes, **negaidīs** ne labas vietas, **nedz** augstas algas. Daudziem nāksies samierināties ar to, ka viņi vispār varēs dabūt kādu darbu. Pasauli vēl arvien nosloga neatrisināt**ie kardinālie jautājumi**, kas **kavē** jaunuzbūves darbu, kuŗš vienīgais **spētu uzsūkt visus darba meklētājus** un kādu laiku, varbūt, radīt pat darba roku trūkumu. Sevišķi tas sakāms par Eiropu, kuŗā gribētu palikt arī Baltijas tautu piederīgie, līdz galīgi izšķirtos jautājums, vai nākotnē katra tauta varēs dzīvot un strādāt savā tēvu zemē un savā valstī vai arī pasaule paliks pie tā, ka iekaŗotāja taisnība iet pāri demokratijas ideāliem un katras tautas un cilvēka taisnībai.

Ja notiktu pēdējais, tad saimnieciskō un sociālo apstākļu nokārtošanās un atveseļošanās prasīs ilgu laiku, un vispār jāšaubās, vai tā būs pavisam panākama. **Jo kas** tad **rada jaunas darba iespējas un ceļ sabiedrības** labklājību? Atbilde var būt tikai viena: **miers, drošība, brīvība. Politiskam mieram sekos sociāls miers,** varēs sākties pareiza darba sadale, zemes bagātību izmantošana nevis militāriem nolūkiem, bet iedzīvotāju labklājības celšanai, sāksies kapitālu ieguldījumi un masu pirktspēju vairošanās visā pasaulē. Ja biezi apdzīvotajā Eiropā paliks apgabali, kas līdzināsies tuksnešiem, ja miljonus nospiedīs trūkumā, nebrīvībā un pastāvīgās bailēs par savu eksistenci, ja tautu nacionālās bagātības izsaimniekos un **neradīsies kapitāli** saimnieciskās dzīves atjaunošanai, tad vispārējā dzīves standarta celšana un pirktspēju vairošanās nebūs iespējama un pasaules saimnieciskais uzplaukums nebūs sagaidāms. Izsaimniekotās, kaŗā nopostītās un okupētās zemēs, kuŗās **dzīvo** pāri **par** 100 milj. **cilvēku, joprojām valdīs** kapitālu na**badzība,** piespiedu darbs un līdz ar to arī trūkums, bet pārējā **pasaule**, kaut **kapitāliem bagāta, būs notiesāta uz** bezdarbu un tādu pašu trūkumu plašajās masās.

Šāda ekonomiskā konstellācija **pasaulē un Eiropā emigrantiem nepavēr nekādas stabilākas izredzes uz darbu un eksistenci. Ja jau trūks nodarbinātības** iespēju pašu attiecīgo zemju iedzīvotājiem, tad emigrantu stāvoklis šajā ziņā būs divtik klūmīgs. Tāpēc varam priecāties par katru tautieti, kas jau tagad radis nodarbošanos un patstāvīgu **eksistenci**.

Tagadējās **nodarbošanās** iespējas galvenām kārtām rodamas divi virzienos: saistīšanās okupācijas iestāžu un UNRRA's darbā un darbs citās iestādēs un uzņēmumos. Beidzot zināmas eksistences **iespējas pavēr** pašu emigrantu patstāvīga uzņēmība, kuŗas baze ir plašāka par pašu emigrantu apkalpošanu. Pie pēdējās **katēgorijas jāpieskaita dažādie amatnieku** uzņēmumi, darbnīcas un pat rūpniecības uzņēmumi, kas nonākuši DP pārvaldīšanā **vai īpašumā**.

Nodarbināto stāvoklis, kas iesaistīti vai vēl iesaistīsies okupācijas iestāžu vai UNRRA's dienestā, ir stabils kā saimnieciskā, tā arī sociālā ziņā. Vienīgais neaprēķināmais faktors ir nezina, cik ilgi šis darbs mums būs. Jārēķinās ar to, ka tas arvien sašaurināsies.

Darbs vācu iestādēs un uzņēmumos nes tās pašas pazīmes. Pagaidām, kamēr nacistu padzīšanas dēļ vāciešiem pašiem trūkst lietpratēju un visus savus darba meklētājus viņi vēl nav apzinājuši, mums ir zināmas izredzes uz šo darbu, bet kādā jaukā dienā stāvoklis var radikāli grozīties. Tāpēc ieteicams līgt darba līgumus iespējami ilgākam laikam. Nodarbinātības **iespējas pie vāciešiem nav plašas un lielāko tiesu tās rastas kultūras laukā.** Diriģents Bruno Skulte, piemēram, saistīts par diriģentu Oldenburgas **operā, prof.** A. Ozoliņš vada filharmonijas orķestri Ingolštatē, daži mūsu radiofona mūziki strādā vācu raidītājā Hamburgā un citur, daži univer**sitātes mācības spēki saistījušies dar**bā vācu augstskolās u. t. t. Darbs **vācu uzņēmumos un lauksaimniecībā** pagaidām rod maz piekrišanas, jo vācu darba devējs vēl arvien nav atradinājies no tām apiešanās metodēm, **ar** kādām tas izmantoja darba vergus nacionālsociālistiskajā Vācijā. Taču, **kur vien tas iespējams un pieņemams,** saistīšanās vācu darbā paplašināma, jo tas vismaz pagaidām nodrošina mūsu eksistenci, dod iespēju parādīt latviešu darba tikumu un prasmi un **reizē** popularizē **mūsu tautas augsto** kultūras līmeni un kultūras sasniegumus

Visādā ziņā jāveicina pašierosmes paplašināšana. Latviešu amatnieku **darbnīcas, dailamatniecības pasākumi,** rūpniecības uzņēmumi un veikali lai top un nostiprinājas **jaunajos apstākļos, kur latvietis godam** varēs konkurēt ar pārējiem. Cik zināms, **trimdā** jau darbojas daži desmiti latviešu amatnieku darbnīcu, pāris fabrikas, ražo ziepes un vitamīnus, dažas kokzāģētavas u. c. Šo nodarbību raksturs saimnieciski daudz vispusīgāks par **darba ņēmēja** vienkāršajām attieksmēm. Te jaunais latviešu **uzņēmējs var pārbaudīt savas saimnieciskās spējas un dot darbu pārējiem tautiešiem.** Te arī vairāk var **rēķināties ar** nākotni.

Mūsu stāvoklis prasa praktiskam darbam ne tikai sagatavoties, bet arī, kur vien iespējams, nekavējoties tanī **iesaistīties, lai diena, kad DP maize izbeigsies, mūs nepārsteigtu.**

„LCK IB" Detmoldā

Domas un sirds

Fricis Dziesma

Bēgļu maize

Mēs šauri nakšņojām gar krāsni salmu klonā.
Nō rīta cēlāmies un skopā maizes donā
Ap galdu vērāmies zem zvejas būdas sijām
un slēpām asaras. Mēs visi bēgļi bijām.
Bij dārga manta mums, jau pusē **pazaudēta,**
bez vainas postīta, bez grēka piemeklēta:
valsts, **mūsu Latvija. Mēs** uzbārstījām sāli
uz cietas garozas un grauzām sīkstu kāli
un putnu gaidījām, kas pārnestu mūs pāri
no Kursas liedaga uz mierīgāku āri.
No nama kvēpainā pa durvim dūmi nāca,
vējš, sniegu dzenādams, gar cauro jumtu šņāca,
un brīžam drebēja kā elsās mežu gali,
jo tālē iegrāvās jau sveši lielgabali.
Tad galvas nolikām ikviens uz savām rokām
un klusi aizlūdzām par savas tautas mokām.

Kurzemē, 1944. g. 18. novembrī.

Herta Krauja

Aiziešana

Lauj aiziet man pa novakaru zilu,
Lai ēnas aizvet manus celus ciet,
Lai aizpūš smiltis manas vieglās pēdas
Un lai mans prieks par tevi nenoriet.
Ar līksmām dziesmām rītos trauksies putni
Pret ausmu debesīs, un koki rasā plauks,
Bet sirds, kas ziedējusi, gaiši priekam lausies
Un tumsa šaudīgā to mūžam nesatrauks.

Trimdas laikraksti

Redakcijai piesūtīts Latviešu komitejas **Kemptenā**, Bavārijas Allgējā, izdodamā žurnāla „Sauksme" 15. janv. 20. numurs. Žurnāls tagad nosaukts par mēnešrakstu latvju gara kultūrai. Bagātīgs saturs, glīta tehniskā apdare, iespiedums latviešu burtiem, Niklāva Strunkes u. c. ilustrācijas pat uz krīta papīra, — viss tas iepriecina aci. Saturā prof. Dr. chem. Br. Jirgensona, doc. P. Abera, mag. philos. K. Lejasmeijera un rež. J. Munča raksti (arī trimdā sarakstīta „diždarba" — „Saulei lēcot" 3. dalas prologs), Virzas „Straumēnu" un Aleksandra Grīna „Dvēseļu puteņa" veseli posmi līdz ar plašu apskatu. Redaktori mag. oec. Jānis Kalniņš un Leonīds Ozoliņš. Numurs maksā 2,50 markas. Redakcija: Bodmanstr. 2, Kempten, Allgäu, Bayern (13b). V. B.

Latviešu Lībekas dienas

Lībekas ielās reizēm šķiet: vai tik atkal neesam vecajā Rīgā? Kafā maz cietušā Lībeka tiešām var atgādināt mūsu galvaspilsētu. To šķērso kanāli, netrūkst apstādījumu, kas gan nav tā apkopti kā Rīgas Vērmanes parks vai Ziedoņa dārzs. Tagad te sastopam latviešus, dzirdam mūsu valodu un redzam latviešu iestāžu zīmes, jo Lībeka kļuvusi par Ziemeļvācijas latviešu centru. Pāri par 6000 mūsu tautiešu te novietoti vairāk kā 10 nometnēs. Rodas vēl jaunas, kas dažās dienās piepildās, lai jaunus iecelotājus vairs neuzņemtu. Pati lielākā ir Mēzenes nometne. Tās namu blokos mīt arī igauņi un lietuvieši Mēzenē bez tam atrodas DP aprūpētājas iestādes — angļu Militārās valdības 626. nodaļa, UNRRA un — krievu sakaru virsnieks, ko reizēm apciemojis arī daž**s labs** latvietis, vaicādams šo vai to. Krievu sakaru virsnieks interesējas par to, kālab latvieši vēl nepošoties mājup, bet viņa „durvju sargs" — jauns krievs pajautā, vai latvietim nav izmaināmi červonci.

Mēzenes milzīgajās kazarmās radies arī Lībekas latviešu sporta nams. Tanī jau notikušas daudzas sacīkstes, kas savā spraigumā un skatītāju pārpilnībā atgādina Rīgas sporta sacīkšu vietas. Lībekas sportisti ir lepni, — Ziemeļvācijā tie tikai retu reizi sevi saukuši par zaudētājiem.

Blakus Mēzenei nesen ierīkota „Rīgas" nometne. Arī tā slavena ar saviem krietnajiem sportistiem. Viena no rosīgākām Lībekas nometnēm ir „Heiligen Geist Camp." Rosīgi tautieši te pasāka vienu no trimdas laika pirmajiem latviešu literātūras žurnāliem. Pie tā tapšanas vislielākie nopelni literātam J. Rudzītim un nometnes komandantam skolotājam K. Zutim. Vēl šodien „HGC" žurnāls „Tāli Taki" iet tautiešu vidū.

Jauna ir Valdorfas nometne, „St. Nicola" un Herrenvika. Gan patālu no pašas pilsētas, bet Herrenvikas latvieši sarikojuši jau daudz labu mākslinieciskū un literāru vakaru. Nometnei arī savs žurnāls. Otrā pilsētas malā, agrākās restorāna telpās dzīvo pāris simti latviešu, kas sevi sauc par „Moislinger Baum" iemītniekiem. Bieži pieminēta Luterskola, kas pārdēvējusies par Sidrabeni. Šai nometnē izcilā vietā skatuves māksla; bijis vesels priekšlasījumu cikls par dažādiem tēmatiem.

Pašā Lībekas sirdī, no Pils ielas (Burgstrasse) pa šauru šķērsielu nokļūst līdz Marijas skolai, kuŗai dots latviskais „Saulceres" vārds. Šī skolas ēka ir visu caurbraucēju cerība, kaut arī pārpildītā Lībekā arī Marijas skolas nams reizēm nevar uzņemt visus Lībekas latviešu ciemiņus. Ar viesmīlību te brīžiem paskopāk, jo Lībekas nometnēs tautieši dzīvo ļoti saspiesti, — nav brīvu istabu, nav pat brīvu gultu.

Pavisam latviska Lībekā kļuvusi Pils iela. Te koncentrētas daudzas latviešu iestādes, sākot ar Sarkano krustu, juridisko biroju un kartotēku un beidzot ar latviešu veikalu. Mūsu iestādēs no rīta līdz vakaram kūsā dzīvība, klabina rakstāmmašīnu taustiņi un kartotēkā jo bieži skan atbilde: „Nav reģistrēts" vai arī daudz patīkamāki vārdi: „Lūdzu, atzīmējiet, adrese šāda . . ."

Juridiskā daļa gādā par jaunu dokumentu izdošanu tautiešiem, kam tie kaŗa pēdējās dienās gājuši bojā vai arī kļuvuši nepietiekami. Dokumentu saņēmējiem ar lieciniekiem jāpierāda sava piederība latviešu tautai, jo šodien arī sveštautībnieki kāro saņemt angļu joslas vērtīgāko dokumentu — DP kartīti. Ļaužu pārpildīts ir Lībekas Sarkanais krusts, kas iekārtojies veikala telpās (tāpat kā visas pārējās Pils ielas latviešu iestādes). Sarkanā krusta ļaudis visu šo laiku čakli gādājuši par kaŗavīriem, kuŗus tikai tagad var sākt uzņemt DP nometnēs. LSK (Burgstr. 59) bijis galvenais vidutājs latviešu bēgļiem un viņu piederīgiem Beļģijā. Iekšpilsētā jau daudz mēnešu darbojas latviešu restorāns ar līdzšinēju vācu nosaukumu „Junge", kur pusdienās pulcējas privātdzīvokļos dzīvojošie, iebraucēji un latvieši, kam pusdienas stundas ir visizdevīgākais brīdis satikties. Allaž te ieraugāmas pazīstamas sejas. Biežs ciemiņš te Latvijas agrākais sabiedrisko lietu ministrs Alfreds Bērziņš, staltais pulkvedis Plensners u. c. Vai ik pie galdiņa te piesēdušies mūsu sabiedrībā tik ļoti pazīstami cilvēki — zinātnieki, sabiedriski darbinieki, mākslinieki, ārsti, preses ļaudis un sporta „zvaigznes". Pēcpusdienas stundās šajās kopapgādes telpās sanāk apspriesties sabiedrisku organizāciju pārstāvji, notiek priekšlasījumi un arī brīvāku lībekiešu „sarcensības" karšu spēlē.

Šaurā klausītāju pulciņā jau vairāk reižu stāstījumu uzcācis Alfreds Bērziņš, pieminot liktenīgo laikmetu, par kuŗu viņam, kā valdības bijušam loceklim, daudz kas zināms. Pēdējā priekšlasījumā A. Bērziņš stāstīja par valsts prezidentu Kārli Ulmani, mūsu lielo valstsvīru un latviešu zemes taisnīgo saimnieku. Kopapgādes kultūras daļa nupat sagatavoja lielu un svētīgu darbu — izstādi „Latvija skaitļos un attēlos." Pie bagātīga skaitļu virknējuma bija strādājis profesors Dunsdorfs, bet attēlus košās krāsās veidoja mākslinieks Krūmiņš un skolotājs Zutis.

Marli ielā joprojām strādā latviešu slimnīca, kas ir vienīgā mūsu pašu slimnīca visā Vācijā. Latviešu personāls vienkopus saliedēts jau kopš Rīgas atstāšanas dienas. Direktora Dr. Lediņa vadāmā slimnīcā stimti un tūkstoši latviešu atguvuši veselību, spirgtumu un jaunu dzīves prieku.

Lībeka gādā arī par latviešu tautas dēliem, kas kaŗā kļuvuši par invalidiem. „Rīgas" nometnē iekārtots invalidu nams, kur vienkopus sapulcināti ap 100 latviešu. Viņu gars ir možs, tie grib strādāt un būt derīgi turpmākai dzīvei. YMCA invalidu namam ziedojusi dažādus amatniecības piederumus. Invalidi tos likuši lietā un strādā dailamatniecības, koka un metalla apstrādāšanas darbnīcās.

Kāri lībekieši tvēr ziņas. To te bagātīgi, jo arī no Zviedrijas pasts šurp atceļo visātrāk, tāpat jaunākie Zviedrijas latviešu preses izdevumi. Ne reti Lībeku sasniedz vēstis no dzimtenes, gan Rīgas padomju avīžu veidā, gan arī tālu celinieku nostāstos. Arvien plašāks kļūst red. Jūlija Vaivara vadāmais „Lībekas Vēstnesis", kas lasītājus apciemo ik dienas, kaut arī latviešu presei te lielākas grūtības kā citur, tālab laikrakstam vēl šodien nav latviešu burtu un informācija pa lielākai dalai aprobežojas ar pasaules notikumu apskatu. Jo bieži Lībekas latviešus iepriecina mūsu ievērojamākie mākslinieki, kas Lībekā pulcējušies kuplā skaitā un vai ik nedēļas sniedz koncertus. Tagad latviešu Lībekai savs teātris, — tas LJKS darbinieku nopelns, jo Lībekas LJKS vadītājs māc. Mužiks, rīkodams plašo sporta ļaužu saimi, palīdzējis izveidot arī šo nozīmīgo kultūrālo pasākumu.

Ikdiena Lībekā nav tik vienmuļa kā dažā nomalā nometnē vai tautiešu savrupā kolonijā. Brīžiem tai pat liela steiga. Daļa tautiešu, protams, joprojām pilnu mēru bauda gaŗo „pēckaŗa atvaļinājumu" un, liekas, nedomā vairāk kā par gardajām sainīšu devām, bet tie, kas iekļuvuši darba virpulī, dažkārt nepagūst pat pusdienas laiku ievērot. Bet tā jau tas ir visur.

Arī vācu Lībeka it kā atspirgusi. Kā jau lielpilsētā, plakāti aicina uz varietē izrādēm, teātri vai boksa sacīkstēm. Ripo milzīgais autobuss ar piekabināmo vāģi. Benzīna vietā to dzen gāze. Šķind tramvaju zvani, vakaros iclās jau pamirdz pa spuldzei. Pie frizieŗa man iespiež roku sludinājumu mapi. Te visdažādākie piedāvājumi: blonda 18 gadu veca meitene meklē vīru, galošu pāri maina pret lietussargu, pērk logaritmu lineālu, „esmu nesmēķētājs 3 dienās."

Tūkstoši latviešu diendienā solo pa veco vācu pilsētu. Tā sveša un tomēr kaut vai ārēji atsauc atmiņas par visskaistāko un vismīļāko pilsētu šīs pašas Baltijas jūŗas krastā.

Alfreda Sparinska

Beidzot!

„Stars and Stripes" publicē baltu DP vēstuli

Amerikāņu Eiropas bruņoto spēku neoficiālais laikraksts „The Stars and Stripes" 17. febr. savā vēstulniekā „B Bag", kur parasti ievieto tikai amerikāņu kaŗavīru vēstules redakcijai, ar virsrakstu „DP protestē pret vācu propagandu" publicē igauņu un latviešu DP vēstuli. Tanī teikts:

„Pēdējā laikā ‚The Stars and Stripes' slejās publicēti vairāki raksti par pārvietotām personām, kas dzīvo UNRRA's nometņu ‚greznībā' un noraksturotas par nacistu simpatizētājiem. Šie, vācu avotu inspirēti, apgalvojumi izsaukuši mūsu dusmas un neapmierinātību.

Ir pārsteidzoši, ka amerikāņi, kas cīnījušies pret vāciešiem, tagad tik ļoti notic vācu propagandai. Mēs te neesam kaut kādas mūsu vainas dēļ, un mums nav ne vismazākās vēlēšanās palikt šinīs ‚greznības' nometnēs uz visiem laikiem. Kad apstākļi to ļaus, mēs būsim laimīgi izkļūt no šīs zemes, kuŗas iedzīvotājiem vienmēr piemitusi nevaldāma kāre iekaŗot un vajāt citas tautas.

Ir pilnīgi neticami, ka baltu tautas varētu būt nacisti. Balti 700 gadu bija vāciešu vergi, un to mēs nekad neesam aizmirsuši. UNRRA's nometnēs ir arī kādi vācieši, kas uzdodas par Baltijas valstu pavalstniekiem. Šādi sapuvušie āboli no mucas jāizsviež. Neuzkraujiet mums viņu nedarbus. — Elo Teose Haunštetenas DP nometnē un Mirdza Lilija Sēja Hochfeldas DP nometnē."

Kārtojiet visu tiešās sarunās!

Pasaules notikumi

Anglijai, Francijai un Lebanonai-Sīrijai tiešās sarunās jānosaka visātrākais termiņš angļu-franču kaŗaspēka izvākšanai no Levantas valstīm, — 16. febr. **Londonā** atzina 6 no UNO Drošības padomes 11 locekļiem. PSRS, Polija un Eģīpte bija pret to, pieprasot angļu un franču kaŗaspēka nekavējošu izvākšanu bez jebkādām tālākām sarunām.

Kanādas valdības uzsāktās izmeklēšanas rezultātā **Otavā** apcietināti vismaz 22 cilvēki par „slepenas un konfidenciālas informācijas" izpaušanu attiecībā uz atomenerģiju.

PSRS valdība Dienvidslavijas uzdevumā vērsusi UNO Drošības padomes uzmanību uz poļu emigrantu kaŗaspēka atrašanos Italijā, kas esot „iespējams nākotnes apdraudējums mieram un labai kārtībai Dienvidslavijas — Italijas pierobežā." Krievu ārlietu vicekomisārs Višinskis UNO ģenerālsekretāram Lijam nodeva Dienvidslavijas memorandu, kuŗā **paskaidrots**, ka ģen. Andersa vadāmās poļu **emigrantu** armijas aktīvitāte ir „**agresīva un** nepārprotami draudoša."

No **Vašingtonas** 15. febr. ziņo, ka **prezidents Trumens** pieņēmis Harrimena **atteikšanos no ASV** vēstnieka posteņa Padomju Savienībā. Par tā vietnieku izraudzīts 51 g. v. ģenerālleitnants Valters Bedells Smiss (Smith), kas pirmajā pasaules kaŗā bija vienkāršs kareivis un pirms Normandijas invāzijas bija ģen. Eizenhauera štāba priekšnieks. Smisa iecelšanu izskaidro ar prezidenta Trumena **pievēršanos kaŗavīriem**, kas esot **amerikāņu labākie pārstāvji** un noteiktu vārdu sacītāji **diplomātijā**. To liecina prezidenta līdzšinējās iecelšanas, piešķiŗot ģen. Makarturam faktiskā Japānas valdnieka tiesības, nosūtot ģen. Maršalu par īpašo sūtni uz Kīnu un ieceļot viceadmirāli Kerku par vēstnieku Beļģijā. Prezidents Trumens pieņēmis arī 71 g. v. ASV iekšlietu ministra Harolda Ikija (Ickes) atteikšanos no amata. Ikijs bija pēdējais no Rūzvelta 1933. g. sastādītās valdības locekļiem. Viņa atteikšanos no amata izskaidro ar opoziciju prezidenta Trumena solim, ar kuŗu par ASV kaŗa flotes viceministru iecelts Edvins Polijs (Pauley). Ikija pispiestā atkāpšanās daļai amerikāņu preses devusi iemeslu izteikt neapmierinātību ar prezidenta rīcību.

ASV vēstnieks **Belgradē** R. Patersons iesniedzis dienvidslavu ārlietu ministrijai enerģisku protestu sakarā ar vēstniecības vairāku automašīnu sagrābšanu, ko izdarījuši bruņoti miliči. Vēstnieks pieprasīja oficiālu atvainošanos, zaudējumu atlīdzinājumu un vainīgo disciplināru sodīšanu.

Nirnbergas prāvā 22 nacistu vadoņu un 6 apsūdzēto partijas organizāciju aizstāvības advokāti pieprasījuši prāvas pārtraukšanu uz 3 nedēļām, lai varētu sagatavot savas lietas. Krievu prokurātūras tribunālam iesniegtie dokumenti sniedz pierādījumus tam, ka tūkstoši sarkanarmiešu — kaŗagūstekņu nacistu nomocīti un noslepkavoti. Latvijā, sacīja krievu prokurori, kaŗagūstekņi — krievi veselām kuģu kravām izvesti jūrā un mesti ūdenī. Tūkstoši citu sadzīti ēkās, kas pēc tam aizdedzinātas. 33.000 vārdu gaŗais nāves uzskaitījums beidzās ar prokurātūras attēlojumu par to, kā vācu virsnieki situši krievus — kaŗagūstekņus līdz nāvei, kamēr citi nacisti viņu gādībā nodotiem kaŗagūstekņiem nogriezuši ausis, rokas un kāju pirkstus.

Sabiedroto Kontroles padome Berlīnē, lai apkaŗotu inflāciju un mēģinātu līdzsvarot valdību parastos rīcības budžetus, visiem vāciešiem par 50 proc. paaugstinājusi personīgos un kooperātīvos ienākuma nodokļus, nekustamu īpašumu un automašīnu nodokļus un apgrozības kapitāla nodevas. Ar to nodokļu likmes kļūst par 50 proc. augstākas kā tās bijušas jau kaŗa laikā.

Berlīnē, Frankfurtā, Štutgartā un Heidelbergā apgrozībā parādījušās viltotas militārās naudas 100 marku zīmes, kas ar uzspiedumu pagatavotas no īstām 20 marku zīmēm.

The Stars and Stripes

E. Rūzvelta 3 dienās iepazinusies ar Vāciju

ASV delegācijas locekle UNO pilnsapulcē Elīnora Rūzvelta no 13. līdz 16. febr. uzturējās Vācijā. Amerikāņu kaŗavīriem Frankfurtā pie Mainas viņa teica, ka viņiem nedrīkstētu atļaut apprecēt vācietes vai jebkuŗas citas tautības sievietes, jo vairums kaŗa laika mīlestību ir tikai vientulības vai žēlošanas sekas, kuŗām nav īstas mīlas pamata. Jau tagad daudzi šķiŗas, bet lielākā daļa šādu laulību ir nelaimīgas. **The Stars and Stripes**

•

Kā mūs informē, tautiešu pārstāvji Eslingenā, Virtembergā, vairākas dienas pavadījuši nesekmīgā braucienā, kuŗa nolūks bija rast izdevību sastapties ar cilvēku un tātad arī pārvietoto personu tiesību lielo aizstāvi — nelaika prezidenta Rūzvelta atraitni viņas Vācijas apmeklējuma laikā.

Abonementa maksājumus var nokārtot arī sekojošiem laikraksta pārstāvjiem tieši:

Biberachā: Jānis Žemaitis, bei Strübel, Alterpostplatz 11, Biberach/Riss, Württemberg (14).

Felbertā: Paulis Koše, Camp O. U. 766, Velbert, Rheinland (22).

Flensburgā: Emma Galviņa, Toosbüystr. 19, Flensburg (24).

Icehojā: Jānis Jirgensons, Baltic Camp, Kaiserstr., Itzehoe (24).

Lādē: K. Sidars, Haus 15, Lahde-Weser, Kreis Minden (21).

Tuvinieku meklēšanas **sludinājumus** ievieto sludinājumu daļā piesūtīšanas kārtībā. Lielā sludinātāju skaita dēļ jārēķinās arī ar dažu nedēļu gaidīšanu. Arī sludinājumu atkārtojumus ievieto pakāpeniski, par cik to atļauj sludinājumu telpa.

Angļu okupācijas joslā visi „Latviešu Vēstnesim" pienākošies maksājumi (abonements un sludinājumi, pārstāvju un komisionāru ieņemtā nauda par komisijā saņemtiem eksemplāriem un tml.) ar pasta naudas pārvedumiem tagad sūtāmi Lidijai Dravniecei, Latvian Camp, „Frische Quelle," Hiddesen bei Detmold, Lippe (21).

Paziņojumi par šiem pasta naudas pārvedumiem līdz ar pasūtinājumiem, sludinājumu tekstiem, laikraksta pārstāvju un komisionāru ik nedēļas norēķiniem joprojām piesūtāmi vienīgi „Latviešu Vēstneša" izdevniecībai, Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

Krievija uzbrūk DP „fašistiem"

PSRS ārlietu **vicekomisārs** Andrejs Višinskis UNO **pilnsapulcē Londonā** 13. febr. **pieprasīja**, lai „**fašistu propagandu**", kas ir „**tikai** prelūde rīcībai," izslauka no bēgļu nometnēm, kur, viņš sacīja, „kollaborātori" sagatavojoties „aicināt uz nodevību." Višinskis pašā pilnsapulcē ienesa līdz tam neveiksmīgo padomju cīņu, kuŗas nolūks bija ierobežot Sociālās, Humānitārās un Kultūrālās komitejas pieņemto rezolūciju, ar kuŗu Vienotām Nācijām bija ieteikts rūpēties par visu pasauli aptveŗošu bēgļu problēmu.

Viņš uzstājās, lai pilnsapulce pieņem šādus papildinājumus:

„Bēgļu un pārvietoto personu nometnēs **nav atļaujama** nekāda propaganda, kas būtu vērsta pret Vienoto Nāciju organizācijas interesēm vai pret tās locekļiem, nedz arī propaganda pret atgriešanos bēgļu dzimtās zemēs.

Nometņu personāls pirmām kārtām jāsastāda no to valstu prāstāvjiem, kuŗu pilsoņi ir attiecīgie bēgļi.

Kvislingi, nodevēji un kaŗa noziedznieki, kā personas, kas diskreditējušas sevi ar jebkuŗa veida sadarbību ar Vienoto Nāciju ienaidniekiem, nav uzskatāmas par bēgļiem, kuŗiem būtu tiesības atrasties Vienoto Nāciju aizsardzībā. Viņi nekavējoties sūtāmi atpakaļ uz savām zemēm."

Visi trīs krievu priekšlikumi, kā jau ziņojām, pilnsapulcē noraidīti: pirmais ar 31 balsi pret 10, otrs ar 29 pret 8 un trešais ar 26 pret 10. Debatēs pirms balsošanas krievu priekšlikumus atbalstīja Polija un Dienvidslavija. Lielbritānijas un Amerikas pārstāvji izteicās pret tiem, jo īpaši Elīnora Rūzvelta, kas, aplaudējot pilnsapulces delegātu lielākai daļai, nostājās pret cilvēku tiesību un brīvību ierobežošanu. Višinskis vēlreiz pieprasīja vārdu un paskaidroja: „Neierobežota brīvība, kādu aizstāv Rūzvelta, nevar eksistēt manā zemē. Ir nepieciešams ierobežot cilvēku gribu un rīcību, jo citādi viņi varētu slepkavot un zagt. Tas attiecas arī uz valstīm un valdībām. Neierobežotas brīvības nav. Dzīve pati ierobežo brīvību, jo citādi nevarētu pastāvēt sabiedrība un valstu sabiedrība."

The Stars and Stripes un „S. L."

Uzslava?...

(Turpinājums no 1. lappuses)

šanai, cik vien to atļāva viņa paša darbs. Ātri vien nometne kļuva par mazu pilsētu. „Šo ļaužu lielākā daļa nākusi no labām ģimenēm, un tām ir augstāks izglītības pamats," saka Glāzers. „Viņi izprot obligātā darba vajadzību, lai tā aizmirstu mājupsūtīšanas šausmas, jo neviens no viņiem negrib atgriezties Latvijā, ja vien to nepiespiedīs ar varu."

Sākumā galvenā problēma bija pārvietoto latviešu atradināšana no visu to maltīšu iebaudīšanas gultā. Glāzers mācīja viņiem, ka ir bīstami ēst no ilgāku laiku vaļā stāvējušām konservu bundžām, ka sarodas kukaiņi, ja pārtiku apslēpj zem gultām un starp segām. Viņš mēģināja tos iebiedēt ar nostāstiem par slimību ātru izplatīšanos, bet tas viss nelīdzēja.

Beidzot **viņš sadalīja atpūtas zāli** divi telpās, uzdeva galdniekiem izgatavot galdus un krēslus un katram nometnes iemītniekam pavēlēja ierasties tur trīs reizes dienā uz ēdienu laikiem.

Glāzera palīgs ir jauna latviešu skolotāja. Pārējo jauno sieviešu vidū nometnē viņa atrada daudzas, kas garlaikojās un bija noilgojušās pēc mājām. Tās viņa īsumā iepazīstināja ar bērnu kopēju un bērndārznieču pienākumiem, pēc kam uzdeva tām rūpēties par maziem bērniem.

Tā kā lielākā daļa nometnē atrodošos ģimeņu cer izceļot uz Ameriku, Angliju vai Austrāliju, ikviens audzēknis mācās angļu valodu."

Vaicāts, kāpēc viņš, poļu virsnieks, izšķīries par darbu UNRRA's dienestā (par 2.600 dolaru gadā), Glāzers atbildēja: „Es gribēju kaut kā palīdzēt šiem ļaudīm, kas atrodas trimdā. Esmu polis un tāpēc zinu, ko nozīmē ciešanas."

The Stars and Stripes, February 11, 1946

Kas ir latvieši?

(Pagātne un tagadne)

Atbildējis etnologs P. Eduardss

5000 gadu Baltijas jūŗas piekrastē. Latvieši nav ne vācieši, nedz arī slavi. Viņi veido savrupu ģimeni, kas ir radā seniem illiriešiem. Vispārībā tagad pieņemts, ka latviešu senči, kuŗus Romas vēsturnieks Tacits saucis par „Aestiorum Gentes," apdzīvojuši Baltijas jūŗas austrumu piekrasti jau no neolītiskā perioda, t. i. vismaz 5000 gadu. No vēsturē minētām daudzām ciltīm tikai latvieši un viņu ciltsbrāļi lietuvieši, pavisam kopā ap seši miljoni, bijuši laimīgi gana, lai radītu pašu demokratiskās valstis, pateicoties ASV un Lielbritānijas morālam un materiālam atbalstam, kamēr pārējās iznīcinātas nemitīgajās sadursmēs ar to agresīvajiem kaimiņiem vai viena pēc otras aprītas vācu un slavu okeanā.

Latviešu valoda vecāka par sanskritu. Latviešu un lietuviešu valodas ir vienīgās, kas palikušas pāri no lielās baltu lingvistiskās ģimenes. Tās ar pilnām tiesībām uzskata par visvecākām vai par viskonservātīvākām no visām indoeiropiešu valodām, kuŗas vecākas par latīņu, grieku vai pat par sanskritu, ar to sagādādamas valodniekiem vērtīgu zinātniskās pētīšanas vielu.

Archaioloģija līdzvērtīga Trojai. Baltu materiālās civilizācijas vecums atbilst valodas vecumam un nav jaunāks par atradumiem, kas izrakti pirmsvēstures Trojā. Vispārēji pieņem, ka bronzas laikmetā plašā baltu ģimene vēl nebija sazarojusies atsevišķās ciltīs, un Baltijas jūŗas austrumu piekrastē uzietie archaioloģiskie atklājumi liecina par baltu kopējās civilizācijas raksturu un līmeni. Senvietās, kapenēs, krātuvēs un pilskalnos atrastie priekšmeti — trauki, akmens, māla, metalla un dzintara izstrādājumi atklāj senatnes bēŗu ceremoniju, sociālās un kulturālās dzīves un tautas mākslas noslēpumus, liecinot par ievērojamu prasmi metalla apstrādāšanas mākslā. Daudzējādi darba rīki un piederumi — bronzas cirvji, naži, dūči, zobeni, šķēpi, āmuri, māla izstrādājumi, kapļi un sirpji stāsta par baltu senču nodarbībām. Papildinot archaioloģiskās liecības ar valodnieciskiem datiem, viegli uzzināt, ka latviešu sentēvi bronzas laikmetā pārtikuši visvairāk no lauksaimniecības, kā to šodien dara viņu pēcnācēji. Vairāk kā priekš 3000 gadiem viņi apara un ecēja savus laukus, audzēja labību, samala to rokas dzirnaviņās, audzēja govis, vēršus, aitas, cūkas un kazas. Viņiem bija, protams, arī cilvēces visvecākais un visuzticamākais draugs — suns. Vērsis parasti vilka arklu, kamēr viscildenākais mājas dzīvnieks — zirgs bija parasti tikai jāšanai. Šim visdārgākajam dzīvniekam — gandrīz vai luteklim bija piemērots mirdzošu iemauktu, sedlu kāpšļu un pavadu sedlojums, greznots ornamentiem vai karuļiem. Jau bronzas laikmetā latviešu senči cēla savas vispievilcīgākās un nozīmīgākās lauku celtnes — klētis, kas bija vienā laikā krājumu noliktavas un arī dzīvojamās telpas. Pēc dažu pētnieku atzinumiem, šīs celtnes var uzskatīt par grieku tempļu prototipiem. Tanī pat periodā balti cēla savas pilis (grieku „polis", sanskrita „pura") un būvēja ciemus („kaimas — ciems," angļu „home").

Līdz ar dzintaru, kažokādām, medu un bišu vasku lauksaimniecības produkti palīdzēja veidot tirdzniecības un kultūrālas attiecības ar svešām tautām un tālām zemēm — Mazāziju, Kaukāzu, Eģipti, Griekiju un Italiju. Dzintars no Latvijas piekrastes ir atrasts Mīcenas un Eģiptes kapenēs.

Archaiologam, etnologam un arī valodniekam latviešu senās materiālās civilizācijas dažādie un īpatnējie liecinieki, viskonservātīvākā valoda un, visbeidzot, vistīrākais ģeometriskais dekorātīvais stils, kas pieved mūs līdz pašam indoeiropiešu kultūras pirmavotam, ir patiesi neizsmeļama dārgumu krātuve.

(Turpinājums sekos)

Who Are Latvians?

(Past and Present)

Answered by P. Edwards, Ethnologist

5000 Years At The Baltic Coast. Latvians (or Letts) are neither Germans nor Slavs. They form a family of their own akin to ancient Illyrians. It is now universally accepted that the ancestors of Latvians called by the Roman historian Tacitus „Aestiorum Gentes" inhabited the Eastern coast of the Baltic Sea from the Neolithic Period, i. e. at least 5000 years. Of the many tribes mentioned by the history, only Latvians and their kinsmen Lithuanians about six millions altogether have been happy enought to build their own democratic states thanks to the moral and material assistance of USA and Great Britain while the rest was annihilated in the interminable contests with their aggresive neighbors or swallowed up by German and Slavic oceans, one by one.

Latvian Language Older Than Sanskrit. The Languages spoken by Latvians and Lithuanians being the only idioms left of the great Baltic linguistic family, are justly considered as the oldest or most conservative of all Indo-European languages older than Latin, Greek or even the Sanskrit, thus presenting the linguists a valuable stuff of scientific investigation.

Archaeology. Matching Troya. The age of the Baltic material civilization matches that of the language and is not of a later date than the finds excavated at the prehistoric Troya. It is generally assumed that in the Bronze Age the once ample family of Balts hat not yet differentiated into separate tribes, and the archaeological discoveries made on the Eastern Coast of the Baltic Sea bear evidence to the character and level of the common Baltic civilization. The objects found in mounds, graves, hoards, castle-hills, as pottery, works of stone, clay, metal, and amber throw light on pursuits of Baltic ancient funeral rites, social and cultural life and popular arts, attesting a considerable skill in the art of working metal. The manifold tools and impliments such as bronze axes, knives, daggers, swords, spears, hammers, earthenware, hoes, sickles throw light on persuits of Baltic ancestors. Adding to the archaeological evidence some linguistic dates one easily can see that in the Bronze Age, Latvian forefathers mainly lived on agriculture as do their offsprings to-day. More than 3000 years ago, they used to plough and harrow their fields, grow corn, grind it with a handmill, bred cows, oxen, sheep, pigs, goats. Of course, they also kept the oldest and truest friend of mankind, the dog. The ox usually tugged the plough while the noblest domestic animal, the horse as a rule was used for riding. This dearest, atmost pet animal had a suitable dress of glittering bridle-bits, stirrups, halters, different ornaments or pendants. As early as in the Bronze Age, Latvian ancestors already built their most attractive and important of the rural buildings, the „klets", a kind of storehouse also used for dwelling purposes. According to the statement of some scholars, this building might be regarded as prototype to Greek temples. In that period too, Balts had their castles ("pils" - Greek "polis", Sanskrit "pura") and villages built ("kaimas-ciems," English "home").

Agricultural products, besides amber, furs, honey, beewax, induced commercial and cultural relations with foreign people and distant countries, as Asia Minor, Caucasus, Egypt, Greece, Italy. Amber from Latvian Coast has been discovered in Mycenian as well as the Egyptian tombs.

The various and peculiar witnesses of the ancient Latvian material civilization as well as the most conservative language and last not least, the purest geometrical decorative style which lead us to the very spring of Indo-European culture, are really an inexhaustible treasure-house to the archaeologist, ethnologist as well as to the linguist. There are many problems yet waiting for scientific investigation and solution.

(To Be Continued)

Sniedzam šo rakstu latviešu un angļu valodā, lai dotu tautiešiem un viņu pārstāvjiem iespēju iepazīstināt ar mūsu tautu un tās vēsturi latviešu trimdinieku patiesākos draugus — angļu un amerikāņu Militārās valdības pārstāvjus, lielo rietumu demokratiju kaŗavīrus un mūsu visu apgādātājas — UNRRA's darbiniekus.

Redakcija

TUR

Rīgā kara tribunāla notiesātie vācu **ģenerāli pakārti** kādā pilsētas laukumā. Par pakārto vācu okupācijas varas pēdējo komandantu Liepājā ģenerālleitnantu Montenonu tribunāls atzinis, ka viņš dzinis sievietes, pusaudžus un sirmgalvjus nocietinājumu darbos un nežēlīgi izrēķinājies ar padomju patriotiem. Bez tam viņu vēl apvainoja dažādos briesmu darbos Krievijā un Ukrainā, kur tas komandējis kājnieku divīziju. Ģenerālmajors Hipers bijis Daugavpils, Lielvārdes un beidzot Saldus pilsētas komandants. Daugavpilī tas ieradies 1943. g. rudenī. Būdams komandants, viņš nežēlīgi izrēķinājies ar padomju Latvijas pilsoņiem un pats piedalījies soda ekspedīcijās „Vīnes mežs" un „Ziemas burvība." 1944. g. Braslavas rajonā viņš licis nogalināt pāri par 2000 padomju pilsoņu. Pēc viņa pavēles Daugavpilī nošauti daudz žīdu. Hiperu apvainoja arī padomju karagūsteknu mocīšanā un nogalināšanā. Viņa laikā Daugavpils tuvumā atradusies liela koncentrācijas nometne, kurā okupācijas laikā visbaigākos apstākļos turēti pāri par 125.000 cilvēku no dažādiem PSRS apgabaliem.

Pirms Daugavpils atstāšanas H. licis visas nozīmīgākas ēkas mīnēt. Pa lielākai daļai tās arī uzspridzinātas, nopostot gandrīz visu Daugavpili. Pirms dzelzceļa tiltu uzspridzināšanas, tur novietots vesels ešelons padomju karagūstekņu un civiliedzīvotāju. Spridzinot tiltus, tie visi aizgājuši bojā.

Padomju Savienības augstākās padomes vēlēšanās Latvijā bijis 1.248.411 balstiesīgu vēlētāju, no kuŗiem vēlēšanās piedalījušies 1.237.982 jeb 99,16 proc., — 13. febr. pl. 12 ziņo centrālā vēlēšanu komisija. PSRS augstākās padomes vēlēšanās nobalsojuši 1.223.310 vēlētāju jeb 98,81 proc., tautību padomes vēlēšanās — 1.224.743 jeb 98,93 proc. Igaunijā balstiesīgo vēlētāju bijis 770.899, no kuŗiem vēlēšanās piedalījušies 760.981 jeb 98,71 proc. Lietuvā balstiesīgu vēlētāju bijis 1.378.951. Vēlēšanās piedalījušies 1.265.638 jeb 91,78 proc. Visā PSRS reģistrēti 101.717.686 balstiesīgie vēlētāji, no kuŗiem balsojuši 101.450.936 jeb 99,70 proc. Par vēlēšanu vienīgo boļševiku un bezpartejisko bloka sarakstu nodotas 100.621.225 balsis, pret šo sarakstu 819.609, bet nederīgas bijušas 10.102 balsu.

„Nopelniem bagātā Latvijas PSRS māksliniece" biedre Elfride Pakule saka: „Strādājot Maskavā un diendienā satiekoties ar Padomju māksliniekiem, es pārliecinājos, ka Padomju māksla sasniegusi visaugstākos kalngalus, jo tā nav vis izprieca izredzētai šķirai, bet kalpo visai tautai un to vada padomju tautas avangards Boļševiku partija." (Aplausi.) — „Nopelniem bagātā Latvijas PSR māksliniece" biedre M. Vīgnera-Grīnberga saka: „Godājamie biedri! Mums šodien ir tik daudz jauka jau teikts, bet tomēr arī es gribētu runāt uz latviešu sievietēm. Padomju Latvija mums pavēr plaši vārtus, un mēs varam strādāt visās nozarēs. Tādu, kam nav nekādu zaudējumu, būs loti maz; katram ir bijuši kādi zaudējumi. Piemēram, es pirmajā pasaules karā zaudēju visu. Tagad es esmu gados veca, bet enerģija man ir un duša man ir jauna!" (Aplausi.)

„Lībekas Vēstnesis," „Latviešu Ziņas" Eslingenā un „Latvijas PSR inteliģences pirmais kongress 1945" Rīgā

SPORTS

Latviešu sportistu gaitas svešniecībā arvien vairāk atbalsta Jauneklu Kristīgā savienība (YMCA). Kas ir šī organizācija? 1844. g. vasarā AS Valstīs 22 g. v. tirdzniecības māceklis Georgs Viljamss ar dažiem domu biedriem nodibināja „Young Men's Christian Association," bet gadu vēlāk Parīzē jau dibinājās JKS pasaules komiteja, kuŗas sēdeklis tagad ir Ženevā. Priekš otra pasaules kara 64 vastis bija ap 2 miljoni JKS biedru. Organizācijas mērķus vislabāk raksturo ārējā nozīme — vienādu malu trijstūris: fiziskiem spēkiem jābūt līdzvērtīgiem ar garīgiem spēkiem, kuŗus līdzsvaro ticības spēks. JKS jauniešus veido par krietniem vīriem. Pareizas audzināšanas līdzeklis ir arī sports. Jau 1919. g. amerikānis Harrisons nodibināja JKS nodaļu Rīgā. Pirmās telpas tai bija Tērbatas ielā 1/8. Harrisona tautietis Andersons sākto darbu vēlāk ievērojami paplašināja. Rīgas JKS īpašumā bija skaists nams Juŗa Allunāna ielā 7 un liels sporta laukums Ķieģeļu ielā. Vadītāji populārizēja amerikāņu sporta spēles — basketbolu, volejbolu u. c., kuŗās mūsu tautieši vēlāk kluva pat par skolotājiem daudzām Eiropas tautām. JKS darbu latvieši pazīst jau 27 gadu, bet tagad sācies jauns posms: JKS labvēlība un gars ir ar mums arī trimdā. — Par LJKS jaundibinātās nodaļas vadītāju Šlēzvigā izraudzīts Daugaviešu bij. priekšnieks A. Celms. **Augsburgas** vācu šacha biedrība uzvarēja baltu sastādīto vienību, kuŗā bija arī vairāki latviešu šachisti, ar 12,5:11,5 p. — Rīgas galda tennisists Poruks karavīra gaitās zaudējis abu acu gaismu un pašreiz ārstējas **Lībekas** latviešu slimnīcā. — LJKS sporta svētkos Ķīlē viesojās Lībekas, Neištates, Flensburgas un Icehojas latviešu sportisti. Apsveicama ķīliešu noorganizētā sieviešu basketbola vienība, kas savā pirmajā debijā uzvarēja Lībekas latvietes 8:5 (4:3). Uzvarētāju rutinētākā spēlētāja bija Auzuleja. Basketbolā vīriešiem 1. v. ieguva Lībekas „Saules" nometnes vienība, bet galda tennisā Šleicars (L.). — Madonas radiofons ziņo, ka par nopelniem Latvijas PSR sporta dzīvē soļotājs Krūkliņš apbalvots ar 10.000 rubļiem, bet paukotājs Gremzda saņēmis 5000 rubļu.

Arnolds Šmits

Izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis.

Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis, Arturs Tilmanis.

Sludinājumi

Māsu **Valiju Šteinu** un svaini **Dzidru Klintāju**, meklē **Eduards Šteins:** DP Camp, Oberkassel bei Bonn (22). 597

Par Annu Štolceru, dz. 20. 22. 2., no Rīgas, šķirotavas 10—10, lūdz ziņot mātei Lūcijai Štolcerai: Latvian Camp, Fliegerhorst, Bl. 7, Z. 55, Memmingen, Bayern (13b). 598

Tuviniekus un radus meklē **Teodors Richters** no Olaines pag.: Latvian Camp, Fliegerhorst 4—40, Memmingen, Bayern (13b). 599

Radus un pazīstamus meklē **Marta Šēfere** no Saldus: UNRRA Team 555, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 600

Par Osvaldu Grauziņu, dz. 06. 3. 7. Bebrenes pag., no Rīgas, Putnu ielas, bija vācu „Technische Nothilfe" rotā Ventspilī līdz 45. g. martam, lūdz ziņot sievai M. Grauziņai: DP UNRRA Team 555, DP Camp, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 601

Radus un paziņas meklē **Johanna Ketzera**, dz. Rozenberga, no Rīgas, ar ģimeni: Baltic Camp, Dengkofen, Post Mengkofen, Kreis Dingolfing, Niederbayern (13a). 602

Radus un paziņas meklē **Daina Bataraga** un zobārste **Olga Tauriņa:** DP Center, Streitberg, Oberfranken, Bayern (13a). 603

Kaŗavīri! Par **Leonhardu Ozoliņu** no Rīgas, dz. 11. 26. 9., 45. g. febr. bija Lauenburgā, Pomerānijā, ziņas lūdz vecāki **Matīss un Olga Ozoliņi:** Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Kr. Amberg, Bayern (13a). 604

Erichu Zekīti, dz. 11. 7. 8., no Rīgas, meklē **Helga Zekīte:** Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Bl. D, Z. 27, Amberg, Bay. (13a). 605

Helmutu Timofejevu, dz. 13. 15. 6., no Rīgas, meklē **Timofejevu** ģimene: Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Bl. D, Z. 27, Amberg, Bayern (13a). 606

Maksi Ābeli, Grobiņas 4. lidkursa lidotāju no Baložu kalna Juglas parkā meklē vecāki: **Emma Ābele**, Latvian DP Camp 330, Würzburg, Bayern (13a). 607

Vīru **Frici Rozenbergu**, dz. 96. 10. 8., no Saldus un dēlu **Richardu Rozenbergu**, dz. 23. 1. 1. Saldū, meklē A. **Rozenberga:** Latvian Camp, Barken Str. 37, Greven i. W. (21). 609

Ritvaru Lēvicu, dz. 25. 14. 4., no Lutriņu pag. meklē A. Rozenberga: Latvian Camp, Barken Str. 37, Greven i. W. (21). 610

Gunāru Vērīti no Rīgas, Pionieŗu ielas, **Viktoru Lāci** no Rīgas, Koku ielas, un **Alfonsu Krastiņu** no Platones Poķiem meklē **E. Leinasars:** DP Camp, Barkenstr. 45, Greven, Kreis Münster, Westfalen (21). 611

Par Maigoni Briedi, dz. 27. 7. 11., bij. gaisasp. isp. **Herbertu Briedi**, dz. 18. 10. 1., bij. 15. div. sanit. rt. kar., un **Jāni Briedi**, dz. 14. 14. 2., bij. kar. Tornā, lūdz rakstīt māsai **Benitai Puķītei:** DU 766 Camp, Velbert, Kr. **Düsseldorf-Mettmann**, Rheinl. (22). 612

Zinaidu un **Lidiju Kaufmanes** no Daugavpils meklē Otīlija Klaviņa: Schuby Str. 81, Schleswig (24). 608

Meitu **Beatrisi Zelmeni**, dz. 24. 16. 3., pēd. uzt. v. Vinē, meklē **Voldemārs Zelmenis**, dz. 90. 10. 12. no Rīgas. Walderseestr. 33, Lübeck (24). 613

Brāli **Aloīzu Memļuku** no Daugavpils meklē **Donats Memļuks:** Kaiserstr. 18, Itzehoe, Kr. Steinburg (24). 614

Almu Ezeriņu, dzim. Siliņu, un dzelzceļnieku — Krustpils brig. virskonduktoru Robertu Ezeriņu, dz. apm. 12. g. Vīpes pag., no Krustpils, Rīgas 113, meklē brālis 11. D. k. p. virsn. vietn. Alberts Ezeriņš: Bahnhofstr. 8, Welden über Augsburg, Bayern (13b). 615

Dzidru Unguru, dzim. Feldmani, dz. 24. 27. 7., no Rīgas, kas bija Ventspilī, meklē vecāki B. un M. Feldmaņi: Burgstr. 58, Bad Godesberg (22). 616

Tuviniekus un paziņas meklē Roberts Gudrups ar ģimeni, no Saldus: „Waldlager", Arnberg, Westfalen (21). 617

Par kaŗav. Alfredu Riteni, dz. 24. g., no Dignājas pag. loti lūdz ziņot Apolonijai Veterei: Hennchstr. 7—3, Hochfeld bei Augsburg, Bayern (13b). 618

Eleonoru un Gvīdo **Arntu** mekle Veronika Nesela: UNRRA Team 69, Bad Mergentheim, Württemberg (14). 619

Drēbnieku **Broņislavu Vanagu**, dz. 08. 9. 8. Daugavpils apr., no Rīgas meklē **Anna Vanaga**, dzim. Dulinska: Würth an der Isar 50, Kr. Landshut, Bayern (13b). 620

Par Leonu Meieru, dz. 19. 26. 4. Auru pag., lūdz ziņot brālim Jānim Meieram: Latvian DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen i. Westf. (21). 621

Kārli Gūtmani, 45. g. v., no Vidrižu Atvariem meklē **Karline Lanka:** DP Center, Latvian Camp, Fischbach bei Nürnberg, Bayern (13a). 622

Visvaldi Bruno **Jēgeru**, dz. 21. 15. 1. Rīgā, meklē **māte** un māsa: DP Camp, Pegnitz bei Bayreuth, Bay. (13a). 623

Voldemāru Grambergu, dz. 19. 15. 6. Trapenē, meklē **Marta Jēgere:** DP Camp, Pegnitz bei Bayreuth, Bayern (13a). 624

Dr. **Zelmu Ozoliņu** dzim. Rolli, ar dēlu **Jāni** un meitu **Mārīti** no Rīgas meklē **Katrīne Krūmiņa:** DP Camp, Pegnitz bei Bayreuth, Bay. (13a). 625

Piederīgos meklē **Anna** un **Mērija Daibusas** no Rīgas: Baltic Camp, Quirllsweg 1—10, Osnabrück (23). 633

Inž. **Alfredu Upīti** no Jaunlaicenes pag. meklē **Jēkabs Krūmiņš:** DP Camp Pegnitz bei Bayreuth, Bayern (13a). 626

Emīliju Bergu, dz. 17. 16. 9., **Andreju Rogu**, dz. 13. g., un **Aleksandru Bergu**, dz. 10. g., meklē **Kārlis Bergs:** Latvian Camp, Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Bl. G, Z. 98, Amberg, Oberpfalz, Bayern (13a). 627

Radus un draugus meklē **Mirdza Bērziņa**, dz. 13. 24. 3., no Rīgas: Hotel „Excelsior", Bad Mergentheim, Württemberg (14). 628

Radus un draugus meklē **Ruta Būmeistere** no Rīgas: Hotel „Excelsior", Bad Mergentheim, Württemberg (14). 629

Piederīgos meklē Leonilla Minkeviča no Rīgas: Baltic Camp, Quirllsweg 1—10, Osnabrück (23). 631

Piederīgos meklē Dzidra Lapiņa no Liepājas, Šķūņu 21—3: Baltic Camp, Quirllsweg 1, Osnabrück (23). 632

Uldi Priedīti, dz. 26. g., no Rīgas un **Aldoni Kampernavu**, dz. 26. g., no Rīgas vai personas, kas par viņiem ko zinātu, lūdz atsaukties **G. Cimbulim:** Rossmarkt 38, Esslingen/Neckar, Württemberg (14). 634

Dēlu gaisasp. izpal. **Zigfrīdu Krastu**, dz. 27. 30. 11. Rīgā, meklē vecāki no Rīgas: **Andrejs Krasts**, UNRRA Team 69, Schloss, III Bl. 34, Bad Mergentheim, Württemberg (14). 635

Voldemāru Dīķi, dz. 18. 27. 8. Madlienas pag., meklē māte un brālis: V. Dīķis, Latvian Camp „Rīga", Kleiststr. 40, Lübeck, (24). 636

Par māti **Emmu Apenīti**, brāli **Arvedu Apenīti** no Grašu pag. Gaugēlēm, māsu **Alvīni Apenīti** no **Kārzdabas** Rēzēniem, māsu **Lūciju Bērtiņu** ar vīru **Jāni** un bērniem **Valdi, Dainu** un **Gaidu** no Madonas, Kalnu 11, un māsu **Elzu Grunti** ar vīru **Juliju** un meitu **Maiju** no Madonas, Vienības 19, lūdz ziņot **Robertam Apenītim** no Aluksnes, Helenas 27: DP Center, Latvian Camp, Weylstr. 11, W. 2, Mannheim a. Rhein (17a). 637

Brāli **Antonu Bērzīti** ar ģimeni no Šķibes pag. Zemgalēm, brālēnus **Elmāru** un **Gunāru Bērziņus** no Smiltenes meklē **Milda** un **Jānis Bērziņi** no Smiltenes: bei Schlot, Haspelstr. 37, Marburg/Lahn. Lūdz rakstīt arī radus, draugus un pazīstamus. 638

Piederīgos, radus un pazīstamus meklē **Jāzeps Zeps** no Varaklāniem: Baltic Camp, Rosalie Kaserne, Rautheimerstr., Bl. 4, Z. 78, Braunschweig (20). 640

Mārtiņu Mazuru no Jelgavas meklē brālis **Valdemārs Mazurs:** Stuttgarterstr. 29—7, Esslingen/Neckar, Württemberg (14). 639

Radus, draugus un paziņas meklē fotografs Jāz. Šakalis no Tilžas: Latvian Camp 555, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern. 641

Vīru **Georgu Kārkliņu**, dz. 12. 11. 7., meklē **Hildegarde Kārkliņa:** Latvian Camp, Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Amberg, Nordbayern (13a). 642

Arvīdu Liepiņu, dz. 07. 7. 4. Annas pag., meklē **Ella Liepiņa:** Latvian Camp, Schwabacherstr. 86, Fürth, Bayern (13a). 643

Māsasdēlu **Leopoldu Birkovski** meklē **Arnolds Vembris:** Hotel „Excelsior", Bad Mergentheim, Württemberg (14). 644

Kapr. **Hermani Bušu**, dz. 13. g., FP 13658a, leģ. **Kārli Broži**, dz. 24. (?) 10. 11. Rūjienā, pēd. z. no Tornas slimn. 45. g. janv. vidū, kapr. **Elmāru Miķelsonu**, dz. Dikļu pag., bijis Vesterbūrā, ltn. **Jāni Rugāju**, bijis Oldenburgas nometnē, un **Kārli** (strādāja VEF'ā) un **Almu Bērziņus** no Rīgas meklē **Jānis Bušs:** von Richthofen Str. 44—4, Augsburg-Hochfeld, Bay. (13b). 645

Kārli Pelnēnu, dz. 97. 27. 9. Pētersburgā, no Liepājas meklē sieva **Elvīra Pelnēna:** DP Camp, Rebdorf bei Eichstätt, Bayern (13a). 646

Kārli Fridrichu Pētersonu, virsn. vtn. no Cēsīm, dz. 13. 4. 10. Cēsīs, pēd. z. no kaŗa slimn. Marienverderas pils. Vakarprūsijā, meklē māte **Auguste** un brālis **Vilhelms Pētersoni:** DP Center, Latvian Camp, Bl. 4—36, Memmingen, Bayern (13b). 647

Par US tennisa spēlētāju **Melitu Dzeni**, bijusi Vācijā, Bilinē, veterinārārsti **Lūciju Dzeni**, beig. LU 44. g., bij. Vācijā, institūtā Gīsenē (?), un Kārķu pag. pamatsk. pārz. **Jāni Dzeni**, bij. 15. div. fuzil. bat. pie Nakelas, ziņot **Kārlim Sirmulim:** Meesen-Kaserne, Bl. 11, Z. 8, Lübeck (24). 648

Vecākus **Juri Rāceni**, dz. 86. g., un **Dārtu Rāceni**, dz. 76. g., no Viesītes, pēd. dz. v. Vācijā: Neverin, Neubrandenburg, Mecklenburg, meklē meita **Anna Klaipa:** Latvian Camp „Saule" 3/9, Grenzstr. 2, Geesthacht-Elbe (24). 650

Par vīru Juliju Eduardu Vēveri no Rīgas, dz. 08. 9. 2. Sinoles pag., FP 24300c, pēd. z. no Liepājas 45. 1. 15. (Luftschutz Pol.), lūdz ziņot sievai Lilijai Lūcijai Vēverei, dzim. Briedei, dz. Vecgulbenes pag.: Kapuzinerstrasse 23/III, Bamberg, Bayern (13a). 741

Zigrīdu Neimani no Rīgas, bij. gaisasp. izp. Zeitz'ā, meklē Mārtiņš Platais: 1225 DP Assembly Centre, 1225/D Camp, Schwarzenbeck (24). 649

Voldemāru Herbertu **Zundbergu**, dz. 27. 2. 4., pēd. dz. v Lažas Kebļos, meklē māte **Līze Zundberga:** Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Kreis Amberg, Oberpfalz, Bayern (13a). 651

Vladimiru Gridukovu no Rīgas, dz. 09. 31. 8., meklē **Roberts Nets:** Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Kreis Amberg, Oberpfalz, Bayern (13a). 652

Par ltn. **Jūliju Zariņu**, dz. 12. 12. 7. Lielstraupē, no 19. div. Galdiņa pulka, FP 15205—C, lūdz rakstīt sievai **Lūcijai Zariņai:** Baltic Camp, Rosalies-Kaserne, Braunschweig (20). 653

Par **Eduardu Jūliju Grundšteinu**, dz. 11. 25. 8. Salaspilī, pēd. adr. Italijā: Genesungsheim der Waffen-SS, Villa Iges, Arco, Prov. Trient, meklē sieva un meitiņa Vija. Lūdz rakstīt **B. Grundšteinai:** Latvian Camp, Rosalies-Kaserne, Braunschweig (20). 654

Albertu Spilvenieku, dz. 26. 5. 12., no Rīgas meklē tēvs **Jānis Spilvenieks:** DP Center 69, Schloss 64, Bad Mergentheim, Württemberg (14). 655

Tautieši, kaŗavīri! Par manu dēlu **Euģeniju Ozoliņu**, dz. 24. 18. 8. Rugāju pag., dien. 15. div., lūdz ziņot tēvam **Aloīzam Ozoliņam:** Leopold-Kaserne, Leopoldstr. 15, St. 74, Detmold, Lippe (21). 656

Dēlu **Gvido** Egonu **Griniņu** meklē kapt. **Griniņš** ar sievu. Lūdz ziņot vecākiem: 36, Lee Ave, Yonkers 5, N. Y., U. S. A. Lai varētu ātrāk sazināties ar vecākiem, lūdz ziņot arī **Rūdolfam Eicenam**, Parkstr. 8a, Esslingen/Neckar, Württemberg (14). 736

Konstanciju Samu, dzim. Jaunašanu, ar meitu Brigitu, dēlu Pēteri un vīru Eiženu no Rīgas, pēd. dz. v. Vācijā: Lössnitzstr. 17/II, Dresden, meklē un ziņas par viņu likteni lūdz māsīca Genovefa Franka: DP Family Camp „Unrowo", Spakenberg II, Geesthacht bei Hamburg (24). 501

Radus un paziņas meklē Jānis Franks, dz. 10. 25. 8., no Rīgas, Meža parka, ar ģimeni: DP Family Camp „Unrowo", Spakenberg II, Geesthacht bei Hamburg (24). 502

Par Augustu Cini, dz. 08. 26. 8., pēd. dz. v. Vācijā: Gebirgstr. 23 (AEG), Trautenau, Sudetengau, lūdz ziņot brālim Kārlim Cinim: DP Camp V 18, Latvian Group, Barkenstr. 11, Greven, Kreis Münster, Westfalen (21). 511

Tautieši! Esmu vientuļa, dzīves vētrās nelauzta 20 g. v. patīkama izskata blondīne. Mans nolūks atrast sev dzīves celam saprotošu draugu, godīgu, nopietnu, augumā no 160—187 cm, bet ne vecāku par 40 g. Nāku no labas ģimenes ar nodrošinātu materiālo stāvokli. Rakstiet **Līvijai Saleniecei:** DP Camp „Rīga," Lübeck (24). 743

4 latvju zēni vēl. iep. ar tautietēm. Lūdz rakstīt Jurim, Tedim, Edim, Fredim: DP Hospital 3, Z. 335, Heilbronn. **744**

„Latviešu Vēstnesis" iznāk divi reizes nedēļā. Atseviška numura cena 50 feniņu. Divi mēnešu abonements ar piesūtīšanu mājās vai nometnē maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas par meklējamo personu, sludinājuma atkārtójums vēl 2 markas. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salikumā 50 proc. dārgāk. — No angļu un franču okupācijas joslas nauda par abonementu un sludinājumiem piesūtāma ierakstītās vēstulēs.

Visa korespondence — vēstules, manuskripti, abonementa un sludinājumu pieteikumi un pasta naudas pārvedumi adresējami: „Latviešu Vēstnesim" (Latvian News Bulletin), Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b). Lai sūtījumi pienāktu ātrāk, ieteicams izlietot ekspressūtījumu iespējas (Eilzustellung). Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēl izdevniecība atbildību nevar uzņemties.

Honorārus maksā par latviešu rakstnieku darbu pirmpublicējumiem, par pastāvīgo un gadījuma līdzstrādnieku korespondencēm un arī par nometņu dzīves ziņojumiem. Neizmantotos manuskriptus autori var saņemt atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta aploksne ar vajadzīgām pastmarkām. „Latviešu Vēstnesis" pelnas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un kaŗavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen.